

Britta

Kärleksförklaring till en gammal dam.

Britta var min farfars mormors mor. Hon levde för 200 år sedan. Vi vet inte så mycket om hennes liv. Men jag är förälskad i henne. Om vi levat samtidigt skulle jag ha gift mig med henne. Men det går ju inte, för jag är ju redan lyckligt gift. Dessutom skulle jag ha blivit pappa till min egen farfars mormor och det gillar nog inte myndigheterna.

Britta hade en problematisk uppväxt. Hennes far övergav familjen tidigt och hennes mor dog när hon var 9 år. Då tvingades hon bo hos sin farbror, som var gästgivare, tills denne dog 5 år senare. Då var det meningen att hennes storsyster skulle ta hand om henne. Men Britta tyckte inte om sin storsyster så hon rymde till Kalmar där hon fick tjänst som piga.

Jag tror att hon klarade sina problem under uppväxten genom att inbilla sig att hon hade stöd av mytiska väsen. Hon blev stark i sin ensamhet och kunde ta skydd i mörkret för där fick hon vara i fred tillsammans med sina beskyddare. Dessa hennes fantasihistorier har hon berättat för sina tre döttrar och de har gått i arv genom släktleden.

Hon blev alltså gift, trots att jag inte fanns i närheten. Hennes man var inte heller så närvarande. Han var skeppare och därmed var han hemifrån under långa perioder. Han var t o m frånvarande då han friade för frieriet och hennes "oh-ja" utväxlades per brev.

Så Britta satt långa tider ensam med sina tre döttrar. De var naturligtvis oroliga för om pappan skulle komma tillbaka från sina äventyrliga seglatser. Då hittade Britta på berättelser om deras far. Hon berättade att hans mormor egentligen var dotter till kungen. Hon berättade också om sin egen ungdom och om hur duktig och framåt hon varit. Hon fyllde ut med oräkneliga episoder som skulle ge historierna större trovärdighet. Men framför allt fick hon döttrarna att förstå att deras far skyddades på sjön av ett mystiskt väsen som hette "Svarta Frun". Hans skepp skulle alltid återvända från sina resor.

Men vintern 1842 blev faderns skepp infruset i Stockholm. Han tog hästskjuts till Kalmar, Men transporten havererade i Jönköping och fadern frös till döds. Svarta Frun hade tydligen ingen makt på land. Britta och hennes döttrar måste ändå gå vidare i livet.

Den äldsta dottern Gustafva hade då gift sig med en skeppare. Denne hade förstånd att sluta med långresorna och istället ägna sig åt en landbaserad verksamhet i Ekenäs, söder om Kalmar. De fick 7 döttrar och 2 söner. Britta flyttade in i Gustafvas stora hus och fortsatte historieberättandet för sina barnbarn.

Britta

Mellandottern Christina gifte sig också med en sjöman. Men han hade ingen Svarta Frun så han försvann på sjön. Den yngsta dottern Josefin gifte sig aldrig. Båda döttrarna utbildade sig till lärarinnor och drev en skola. De bosatte sig i en liten torpstuga "Grönalund", ganska nära sin äldre syster. I mörkret i den lilla stugan fortsatte historieberättandet för andäktiga barn och barnbarn. När Britta dog fortsatte hennes döttrar att återberätta Brittias historier.

Det är inte bara Brittias historier som har påverkat eftervärlden. Hon påverkade också sina döttrar att bli feminister (eller vad det nu kallades på 1800-talet). Alla Gustafvas döttrar fick lika bra utbildning som sina bröder och de flesta blev lärarinnor.

Men hur kan vi känna till Brittias historier? Jo en av Gustafvas döttrar blev så fascinerad att hon 1906 gav ut en bok som hette "På mormors tid". Den handlar främst om mystiska väsen från Brittias ungdom.

En dotterdotter till Christina hade också blivit fascinerad av historierna. 1936 gav hon ut boken "Svarta Frun" som mest handlar om tiden när Britta blivit vuxen.

Det vi vet om Britta och hennes familj är alltså sådant som man kan vaska fram ur de två böckerna. De finns tillgängliga på Allguréns släktsida. Men man måste då bortse från det som är historieberättarens fantasier. Det kan vara svårt.

Varför ville jag då gifta mig med Britta? Jo jag gillar också att fantisera ihop historier som nästan är sanning.

Vi hade blivit ett oslagbart par!